

5. postna nedelja - TIHA

Pirniče, 7. aprila 2019

»Kraljevska pot do resnice«

Dragi bratje in sestre!

Naj vas v začetku tega razmišljanja povabim, da se poskusite spomniti evangeljskega odlomka preteklega, 4. postne nedelje. Govoril je o izgubljenem sinu in o usmiljenem očetu. Saj veste: fant vzame svoj delež dediščine, ga v daljni deželi zapravi in konča - dobesedno - med svinjami. Takrat pa se zgodi nekaj, kar je bistvenega pomena za naše današnje razmišljanje. Evangelij pravi, da je fant šel vase, tam, globoko v sebi, premleval svoja dejanja in končno spoznal, da je edina prava pot, ki ga še lahko reši, vrnitev v očetovo hišo.

Ostanimo danes pri besedi: *»Šel je vase«*.

Iti vase, danes ni ravno popularna beseda. Iti vase pomeni iskati resnico o sebi. In to v današnji družbi ni ravno vrlina. Prej obratno: od nas se danes pričakuje, da bomo čimmanj razmišljali; da bomo bolj ali manj disciplinirani potrošniki; da bomo ubogljivi volivci in skratka: da bo z nami manipuliranje čim enostavnejše. Človek, ki išče resnico o sebi je na poti osvoboditve in manipulacija z njim zdaj zdaj ne bo več mogoča. Človek, ki išče resnico o sebi je za vladarje tega sveta nevaren. In zato ga skušajo od tega početja ker najhitreje odvrniti. In kako se da to najlažje doseči? Dve poti sodita med najbolj učinkovite: odtrgati človeka od narave in človeku vzeti tišino.

Dokler človek živi z naravo, dokler spoznava zakonitosti položene vanjo, ostaja v stiku s Stvarnikom. Narava mu govori o Bogu, ga uči, kaj je prav in kaj ne, in ga s tem osvobaja. Tisti, ki želijo ustvarjati novodobne sužnje, se zato še kako dobro zavedajo, da morajo človeka odtrgati od narave: prepričati ga, da v svetu ni nič trdnega, nič objektivnega, da je vse le stvar moje odločitve: katerega spola sem ni več stvar telesa, ampak mojih trenutnih občutkov, želja; zakaj bi bil poldan ob 12., če je lahko ob enih ali ob dveh. Vse je stvar dogovora, potreb, trenutnih vzgibov. Nič več ni nujno; vse je relativno. Zame tako, zate spet drugače. Z ljudmi, ki niso zakoreninjeni v resnici, je namreč veliko lažje upravljati.

Druga stvar, ki gre vladarjem (ali bolje: vladarju) tega sveta močno na živce je tišina. Človek namreč le v tišini sliši Božji glas v srcu. Le v tišini se lahko postavi pred ogledalo srca in spozna kdo in kakšen je v resnici. In ko bo to spoznal, mu nič več ne bo moglo braniti, da bi zahrepenel po svobodi. Resnica nas osvobaja in tišina je kraljevska pot do nje.

Zato, bratje in sestre, se ne bojmo tišine. Današnja, tiha nedelja, nas vabi, da se zavestno odločimo zanjo. Da vsaj za nekaj časa odložimo hrup, ki se je v zadnjih desetletjih zalezal med nas: bučno glasbo v slušalkah; neprestano utripanje podob na naših ekranih: na televiziji, računalnikih, telefonih; neprestano hitenje od opravka do opravka, od katerih je - priznajmo - vsaj polovica nepotrebnih. Vsaj za nekaj časa odložimo vse to in prisluhnimo utripu srca. Morda bomo zaslutili, kako nas Bog vabi k sebi, ker želi, da smo srečni. In morda bo to priložnost, da svoj korak preusmerimo v drugo smer, da se spreobrnemo in začnemo znova. Konec koncev nam le to lahko prinese resnični mir srca. In prej ko ga bomo dosegli, boljše bo. Amen.